

Hensyn til flere Embedsmænd, nemlig Consumptions-Inspecturer og Casserere, som for Fremtiden saldt bort, og hvorledes de skulde stilles med Hensyn til Concurrencen til Alderstillingene, og ligeledes med Hensyn til de Forvalterposter, som findes opførte paa Tavlen o.s.v. Jeg kan dertil i Almindelighed svare, at der vel kan tænkes enkelte Bønsøgeligheder in concreto, hvor man maa holde sig til Lovens almindelige Forordninger og derefter søge at forklare dem paa den Maade, Loven fordrer i de enkelte Tilfælde, og jeg vil indrømme, at der kan tænkes det Tilfælde, hvor en Embedsmand maaskee ikke kommer saa tidlig i Betragtning til Alderstilling, som man kunde ønske; men dette er af den Slags Bønsøgeligheder, som for mig slet ikke afgive nogen Hindring mod det hele System. Der er desuden mange af den Slags Ting, man vel har kunnet forudsæe, og som man vel kunde, naar man havde villet optage en Masse Detail derom i Loven, have faaet afgjort ved selve Loven, men jeg er ved dette, som ved flere andre tidligere Forslag, gaaet ud fra, at man i Love skal indbringe saa lidt som muligt, og være tilfreds med, at de almindelige Grundsatninger udtales i Loven, og at dennes Udførelse dernæst overlades til Regjeringen. Jeg troer ikke, det er heldigt, og Fortiden kunde maaskee vise det, at man indblænder en Masse af Administrations- og Instruktions-Bestemmelser i en Lov. Saaledes som Loven bør være efter Regjeringens Ansættelse, er det, at den gives, ikke tilstrækkeligt for at den kan træde i Kraft, men for at den kan træde i Kraft udfordres tillige nogen Virksomhed fra Administrationens Side ved Afgjørelsen af en heel Deel enkelte mødende Tilfælde i Henhold til Loven. Det er en Detail, hvormed man ikke maa besvare den lovgivende Magt, fordi Udførelsen af Loven maa være overladt Regjeringen, naar kun Lovgiverens almindelige Villie og Grundsatninger er udtalt i Loven. Jeg skal saaledes slet ikke opholde mig ved disse detaillerede Poster, skjøndt det vilde være mig let at paavise, at ethvert af de enkelte Tilfælde kan imødegaaes, og finde sin rigtige og naturlige Afgjørelse i Henhold til selve Loven.

Sunder: Jeg vil bede om Thingets Til-

slættelse til at knytte et Par Bemærkninger til det Endringsforslag, jeg i Forening med et Par andre ærede Landstingsmænd har tilladt mig at stille. Disse Bemærkninger skulle fornemmelig sigte til at tage Alderstillingssystemet i Forsvar, og vise, hvorledes jeg har opfattet dette. Jeg var i lang Tid i Bivrede med disse Alderstilling, og vidste ikke ret, hvor jeg skulde føre dem hen. Først antog jeg dem for et Slags Belønning for lang og tro Tjeneste, men jeg indsaæ snart, at det kunde de ikke være, da Belønning forudsætter særegne Fortjenester, og her kun tages Hensyn til Embedstiden. Jeg troede da, at de skulde være Erstatning til Embedsmænd, som ved den tiltagende Alder bleve nødte til at overlade en Deel Arbejde til Andre, som de forhen personligt havde udført, og hvorved de satte sig for forøgede Udgifter. Da jeg yttrede dette under en anden Sag, svarede den høitagtede Finanzminister mig, at det ikke var Gammelmandstilling. Jeg blev derpaa vaer, at der var et andet Udgangspunkt for Betragtningen af disse Alderstilling, og, naar jeg holder mig hertil, foreskommer det mig, at der ikke er saa lidt, som taler mod aldeles at forfaste dem.

Staten kan, ved at ordne sine Embedsmænds Lønning, gaae frem paa 2 forskjellige Veie. Den kan tage Hensyn til det Trin af Livet, hvor Livsfordringerne ere størst og sætte Gagen i Forhold dertil. Dette er nødvendigt ved de større og bedst gagerede Embeder, som ikke let gives til Mænd i yngre Alder; men den kan ogsaa gaae en anden Veie, lempe Lønningen efter de forskjellige Livsstillinger, sætte dem mindre for Embedsmænd, naar han træder ind i Embedet, og lade den stige for ham, naar hans Familie koster mere at forsørge. Denne Fremgangsmaade kan følges ved de mindre Embeder, hvor der i Reglen ansættes Mænd, som enten ikke ere gifte, eller, om de end have stiftet Familie, dog endnu ikke ere komne saavidt i Familielivet, at de føle det hele Tryk af Familiens Forsørgelse. Saaledes betragtet viser da Alderstillingene sig som en Besparelse, og jeg troer, som en dobbelt Besparelse, som en Besparelse for Staten, der kan sætte Lønningen for endel Embedsmænd noget under det, et almindeligt Hensyn til en